

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ETERNITY TRAVELS

Zwarte komedie in drie bedrijven

door

Anne Remmen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2011

Nr.3093

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ETERNITY TRAVELS* op te voeren moet de naam van auteur *ANNE REMMEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/035
ISBN 978-90-385-11610

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Anne Remmen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(7 dames – 7 heren)

JOB : Zakenman / manager die gauw kwaad wordt. Denkt meer in oplossingen dan in problemen. Was getrouwd met Eva en had kinderen. Hij draagt een Armani-kostuum waarvan het jasje aan de achterkant is opengeknipt. Begin vijftig.

RENE : Filosoof, cynicus, alleenstaand. Hield veel van zijn kat Karl Marx. +/- 60 jaar. Type slordige filosoof, Maarten van Rossum. Corduroy, coltrui.

PAULA : Zweverige, vriendelijke vrouw. Heeft drie jaar kanker gehad, was onderwijzeres, alleenstaand. Draagt fraai nachtcomplet met dunne peignoir erover. 45 jaar.

ANNA : Heel oud nonnetje, vroom, diepgelovig maar niet onnozel. (83) Habijt met sluier.

DOLF : Zwerver met een drugshabit, ruwe bolster blanke pit. Relatie gehad en een kind, maar al tien jaar gezworven. Niet oud, jaar of 40. Past niet in 't gezelschap, maar sluit al snel een bondje met zuster Anna. Spijkerbroek, oude trui, lange gebreide sjaal.

RAFAEL : Een wat smoezelige engel met grote rafelige vleugels, wit gewaad en een weelderige haardos. Hij heeft de gewoonte die haardos/of pruik heen en weer te schuiven als hij nerveus wordt en heeft iets jenniferigs. Hij maakt bijna geen enkele zin goed af.

BEO (Beëlzebub) : Een duivel in een indrukwekkend, schitterend duivelspak. Bars en beetje onverschillig met speelse kanten. (The devil wears Prada!)

EVA : 58, weduwe van Job. Een sterke, realistische vrouw, pas een anderhalf half jaar weduwe.

HANNA : een heel oude vrouw, 83 jaar. Drie keer weduwe geworden, zit altijd lange lappen te breien. Ze heeft veel meegemaakt en houdt niet van gezeur en flauwekul.

WIKI : jonge zestiger, erg rationeel. Is ooit verloofd of getrouwd geweest, maar ze treurt nu om iets of iemand anders.

CLAARTJE : Een lieve vrouw, 62-70 jaar. Al vier jaar weduwe en erg lief en positief, ondanks alles.

PETRA : type golddigger, 50+. Erg eenzaam, nogal hard, maar opgelucht dat ze van haar man af is.

DE DOOD : Een geraamte in een zwart gewaad, met een klein schoothondje op zijn arm.

JEZUS : gekleed in een wit gewaad en lange haren en baardje zoals op de prentjes, maar met pilotenstrepen op z'n mouwen en een pilotenpet op zijn hoofd of in zijn hand.

De leeftijden zijn bij benadering aangegeven

DECOR

EERSTE + DERDE BEDRIJF : Een afgetrapt Turks aandoend reisbureautje. Een aftandse balie met oude computer, een ongemakkelijke houten bank, een kapotte frisdrankenautomaat en een kapot bord met 'Eternity Travels' en wat verschoten posters van zonzakanties met Turkse bestemmingen.

TWEEDE BEDRIJF : Een eenvoudige woonkamer. Tafel, stoelen. Verdere aankleding naar eigen inzicht en middelen.

INLEIDING

Dit is een zwarte komedie/ surrealistische komedie o.i.d. over het leven en de dood. We zien verschillende personages voorbij komen die terecht zijn gekomen in een soort transferruimte op een luchthaven. (Zij worstelen met / weten niet hoe zij hier terecht zijn gekomen/ proberen erachter te komen wat/ waarom/ etc)

De bezetting kan naar believen wat ingekrompen worden, denk ook aan dubbelrollen.

Wat de leeftijden betreft: niet alleen maar oude mensen. De weduwen kunnen best niet al te jong zijn want het gaat er juist om dat er veel te weinig mannen in leven zijn voor al die verweduwde vrouwen en weduwnaars nemen liever een jongere vrouw dan eentje van 60 +.

Doelgroep: de middenleeftijd en ook de wat rijpere mensen, die allemaal wel eens na gaan denken over het leven en hoe en of en hoe het verder gaat...

Het is geen zwaarmoedig stuk, juist niet. Je zou er voor je plezier heen kunnen gaan.

EERSTE BEDRIJF

(Terwijl het doek nog dicht is, maar de zaal al wel donkerder wordt weerklinkt een vrolijke vlotte country-and-westernsong: “If you are going through hell, go as fast as you can before the devil knows you are there!” (Rodney Atkins))

Scène 1

JOB : *(komt op, slaat op een belletje bij de balie, geen gehoor)* Wat is dit nu, wat een afgetrapte zoi en geen personeel.

(René komt op, kijkt rond en gaat keurig achter Job staan. Paula, Anna en Dolf druppelen ook binnen terwijl Job ongeduldig op het belletje slaat. Ze dreuntelen wat onwennig heen en weer)

Ik kan me helemaal niet herinneren dat we een tussenlanding moesten maken. Gewoon van Schiphol naar Malpensa. *(tegen René)* Die service van de KLM is toch zo achteruit gegaan sinds ze met Air France zijn samengegaan!

RENE : *(aarzelend)* Ik was helemaal niet op Schiphol, ik zat in de bibliotheek.

ANNA : Het laatste wat ik me herinner is dat ik de ziekenzalving kreeg en nu ben ik hier...?

PAULA : Ik ben heel lang ziek geweest, en ik ben in mijn nachtjapon... Deze heb ik nog nooit eerder gezien, wel een mooie... of zou ik mijn morfiepompje te ver hebben opengezet? Maar ik zou toch nooit in mijn nachtpon de straat op gegaan, toch?

DOLF : *(zuchtend en kreunend)* Ja, tering hé, tering, wat een shit, zo'n maffe trip heb ik nog nooit gemaakt...

JOB : *(gaat zitten en doet zijn schoenen uit)* Ik dacht dat Eva die al lang naar de kringloop had gedaan. Typisch een miskoop, die Italiaanse leest is te smal voor mijn voeten. En dit jasje zit me ook niet lekker.

PAULA : Ja, dat heb je weleens. Een miskoop.

DOLF : Misschien is het iets voor mij, dat zijn mooie schoenen, zo goed als nieuw.

RENE : *(met een hinnikend lachje)* Ik kan vaststellen dat we allemaal gedesoriënteerd zijn. Ahum. Typisch een geval van: het is de weg en niet het doel, kennelijk... We zijn allemaal op een plaats waar we niet naar toe op weg waren, ehm, wat kan dat te betekenen hebben?

JOB : Ik ben helemaal niet gedesoriënteerd, ik ben gewoon op weg naar Milaan, Malpensa, misschien een kapot vliegtuig?

(Iedereen denkt na)

RENE : Heeft iemand van jullie geboekt bij een reisbureau? Bij dit reisbureau: Eternity travels?

JOB : Nee, ik reis altijd met Cook Wagon-Lits, die hebben me nog nooit in de steek gelaten.

ANNA : Ik ben slotzuster en ga nooit op reis, ik ben al 60 jaar niet buiten de kloostertuin geweest...

DOLF : Nou, al die kruiden die ze in zo'n kloostertuin kweken, ik heb weleens gehoord dat daar ook goeie weed tussen staat. *(verontschuldiging)* Die gebruikten ze vroeger als medicijn heb ik weleens in Het Beste gelezen.

Scène 2

RAFAEL : *(komt op en verdwijnt snel achter de balie)* Welkom, welkom, stervelingen, wat kan ik voor u doen?

JOB : Goedemorgen mijnheer...? Waarschijnlijk is er iets misgegaan, ik was op weg van Schiphol naar Milaan, Malpensa, kennelijk hebben we een tussenstop gemaakt? Wilt u mij voor de eerstvolgende vlucht naar Malpensa boeken. Hoe laat vertrekt die?

RAFAEL : Tja, een atmosferische storing, vermoed ik. Even kijken... en daarom bent u nu hier in transfer, zeg maar. Mag ik uw paspoort en ticket even zien?

JOB : *(doorzoekt zijn jasje, merkt dat dit vanachter is opengeknipt en raakt in paniek)* Ik ben beroofd! Een nieuwe truc, ze snijden je hele colbert open! Ik wil aangifte doen! Waar kan ik aangifte doen? Waar is de luchthavenpolitie?! Mijn

geld, mijn ticket, mijn paspoort, mijn blackberry... ooh...!

RAFAEL : (*hoofdschuddend*) Tja, zonder ticket kan ik weinig voor u doen. Uw burger servicenummer (= rijksregisternummer), kent u dat wellicht uit uw hoofd?

JOB : (*woedend*) Halvegare fladdergast, kijk in je computer! KLM 743, Malpensa. J de Groot, Bloemendaal seat nummer 2A, business class. Mijn burger servicenummer, mijn burger servicenummer! Hoe verzin je het. Dat staat in mijn paspoort! Geef mij jouw naam maar eens, dan zal ik eens een hartig woordje met jouw ‘Soeperveizor’ wisselen!

RAFAEL : (*tikt een tijdje op de computer en zegt langzaam*) Hier heb ik het al, 13 juni, 9.30 EE EM (A.M.) Voor de KLM balie op Schiphol. Achgot nou... een hartinfarctje. (*plechtig*) Mijn deelneming

(*Iedereen stuift uiteen, Job staat daar met zijn kapotte jasje en zijn schoenen in zijn hand. Het is een minuut heel stil.*)

Scène 3

RENE : (*lachend*) Dit kan niet waar zijn. Er is geen leven na de dood. Er is geen reïncarnatie, geen hiernamaals, geen zielsverhuizing en zéker geen gratis last-minute zonvakantie via een afgetrapt reisbureautje naar de eeuwigheid, whatever that may be! Hebben jullie Richard Dawkins niet gelezen? Religie, geloof in het hiernamaals, dat is gewoon een stadium in de menselijke evolutie.

ANNA : Maar ik ben de bruid van Jezus! Ik herinner me de ziekenzalving en in een flits zag ik Hem met uitgespreide armen aan het eind van mijn ziekbed staan... mijn medezusters zongen zo mooi “In Paradisum conducunt angeli”, “en ik was zo blij en...”

RENE : Oh god, oh god... wat een geknevel. Laat ik u uit de droom helpen eerwaarde zuster, u hebt 60 jaar voor de kat zijn k... achterhand... op uw knietjes gezeten. U gaat me toch niet vertellen dat dit een hemels bruidsvertrek is? Dit lijkt toch echt meer op zo’n failliet Turks reisbureautje, wat die flikkers van SBS 6 of John de Mol hebben gehoord voor een van hun weerzinwekkende reality-soaps... Ze hebben ons ontvoerd en gedrogeerd en ze zitten nu hun buik vast

te houden van 't lachen.

DOLF : Hebben ze ons ontvoerd? Dat kan toch niet, met al die camera's tegenwoordig in Amsterdam. Of het moeten die gluiperds met die lappen om hun kop geweest zijn, die van de t...t...t... van de Tali... Ali... Tali... van de TALIBABA! *(hij kijkt er zelf ook een beetje verbaasd van)*

RENE : Verdomme nog aan toe, mafkees. Als jij je kop nou eens houdt, dan komen we hier misschien weer uit!

(Zuster Anna gaat geschokt op haar knieën Weesgegroetjes zitten bidden.)

PAULA : *(tegen Job)* Ik wil u niet ontmoedigen, maar dat opengeknipte jasje en dat u helemaal geen papieren bij u hebt en geen geld... En uw horloge?

JOB : Oh, mijn Rolex! Waar is mijn Rolex, ze hebben mijn Rolex ook gepikt! *(hij doorzoekt alle zakken van zijn jasje)*

PAULA : Ze leggen een overledene dikwijls in zijn mooiste pak in de kist en als dat dan niet meer blijkt te passen, knippen ze het aan de andere kant open. En die te nauwe schoenen... "Hij hoeft er toch niet meer op te lopen?" denken ze dan. En zo'n Rolex, dat zou toch zonde zijn om...

RENE : Aha, zij is de MOL!

PAULA : *(beledigd)* Mijn broer werkt bij een uitvaartdienst, zodoende weet ik dat.

DOLF : *(in zichzelf)* Ik heb nog nooit een dergelijk slome trip gemaakt. Ik dacht wel dat die paddo's een tikkie over de datum waren. *(Tegen de anderen)* Ik heb weleens echte engelen zien vliegen, in het echie *(met een steelse blik op zuster Anna die nog steeds zit te bidden)* en lekkere wijven ook!

PAULA : Ik ben heel lang ziek geweest en omdat ik al drie keer afscheid genomen had van mijn familie en ik echt niet wist wat ik nog zeggen moest, heb ik dat morfiepompje maar iets verder opengedraaid. Komt tijd komt raad, dacht ik nog op het laatst, baat het niet dan schaadt het niet als je toch al zo lang terminaal bent...

(Job en René kijken geërgerd terwijl Paula spreekt en Job stormt op de balie af, gevolgd door René)

JOB : En nu ben ik het zat! Caramba, Donnerwertter, fuck you, afgedankte fladderige kapokbaal! MERDE! Of we nu dood zijn of levend, ga jij nu maar eens heel snel je baas halen. Die hele toko moet hier gereorganiseerd worden, wat zeg ik, eerst maar eens fatsoenlijk georganiseerd! En ga die John de Mol of dat andere ongedierte, die Leeuw, nu maar gauw halen anders zullen we nog wel eens zien wie hier de dekwabber is! *(Hij grijpt de engel bij zijn vleugels en krijgt een hand vol losse veren)* Tempo tempo! Fladderatski!

RENE : Wel verdomme nog aan toe! *(slaat met zijn vuist op de balie en probeert de computer van Rafael naar zich toe te draaien)*

Scène 4

(Het geraas van de mannen mengt zich met naderend gevloek en getier en het knallen van een zweep. Beëlzebub komt op en knalt met een dressuurzweep. De vijf rennen verschrikt in het rond en laten zich op de bank naast elkaar bijeen drijven. De duivel pest ze met een paar dressuurcommando's als: Zitten. Staan, Hoppa, etc. Zuster Anna is het bangst van allemaal en springt in de armen van Dolf die haar beschermend omarmt.)

RAFAEL : Beo, Beo, pace, pace, gedraag je toch een beetje, af, AF! Het is al goed. *(Tegen de vijf)* Mijn excuses, stervelingen, Beo laat zich zo meeslepen als ik in gevaar ben. Toch is hij omgeschoold en naar bijscholingscursussen geweest... Helaas vervalt hij toch weer steeds in zijn oude gedrag van mensen bang maken. En we weten toch allemaal dat de hel en ook het vagevuur al zijn afgeschaft sinds het tweede Vaticaans concilie.

(Beo gaat af en komt terug met een diagonale band om met de tekst "Eerbied in Gods huis". Hij paradeert daar enige keren dreigend mee op en neer voor de stervelingen en gaat dan aan de zijkant zitten mokken. Hij houdt het gezelschap in de gaten en maakt af en toe een dreigende beweging.)

ANNA : *(huilerig)* Ik had het me allemaal heel anders voorgesteld.

DOLF : *(tegen zuster Anna)* Tering hé, wijfie, tering... Het komt wel goed, Dolf heeft wel voor hetere vuren gestaan... *(moment stilte)* Maar... Maar... Héé...! Ik weet ineens waar we zijn! Ja, we zijn op de PAAZ! Dat ik dat niet gelijk doorhad... Als je duivels en engelen ziet, en een heilige *(tegen Anna)*, dat ben jij dan wijfie en eentje die steeds kwaad wordt *(wijst naar Job)* en een gladjanus *(wijst naar René)* en een dakloze die een beetje gulzig getript heeft *(wijst naar zichzelf)* en weet je wat? Straks komt er vast ook nog een Jezus, zeker weten, dat is dan leuk voor jou! ...En...En...

JOB : Wat is dat nou weer, de PAAZ?

RENE : Mijn naam is HAAAAAAAZ! *(lacht)*

PAULA : Dat is de psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis, als je psychotisch bent nemen ze je daar acuut op en... *(wordt onderbroken)*

DOLF : *(onderbreekt)* ...Straks komt Bram Bakker, de psychiater, een toffe gozer, die blowt zelf ook als een schoorsteen en die heeft goeie pillen, gratis, hoef je niks voor te dokken. *(opgelucht)* Het komt allemaal weer goed en het eten is er altijd heel lekker, drie verschillende toetjes...

JOB : *(tegen Rafael)* Ik herken mij helemaal niet in dat beeld van een PAAZ. Wilt u nu alstublieft 112 bellen en naar de Gemeentelijke Gezondheidsdienst vragen. we zitten hier met een iemand die heel erg in de war is en dringend medische hulp nodig heeft.

RAFAEL : *(doet alsof hij zijn mobieltje zoekt)* Ja, we zouden de heilige Dymphna kunnen oproepen, de patrones van de geesteszieken en bezetenen, of de heilige Osmond, die werd ook veel aangeroepen bij zenuwzwakte en, en ja, zulke dingen... Maar door de atmosferische storing kunnen we helaas niets....

RENE : *(Lacht opstandig, hij gelooft er geen barst van)* Petrus ontbreekt er nog aan, met het grote boek. Die is zeker naar een alfabetiseringscursus?

(Beo maakt een dreigende beweging naar Rene)

JOB : *(staat op, trekt zijn colbert aan, maakt het middelste knoopje dicht en richt zich tot Beo en Rafael)* De overgang naar een andere bedrijfscultuur is altijd moeilijk. Ik heb het daarnet ook al eens gevraagd, maar ik zou toch erg graag

een collega van het management willen spreken – wat en hoe en in welke toestand we ook verkeren. Wellicht kan ik met mijn managementervaring en het implementeren van veranderingsprocessen helpen hier en daar wat oneffenheden glad te strijken en... *(wordt onderbroken)*

RENE : *(onderbreekt)* ... Haha, if you can't beat them, join hem!

ANNA : *(heel beslist tegen Rafael)* Ik ben de bruid van Jezus en ik zou het zeer op prijs stellen als u hem van mijn komst verwittigt.

RAFAEL : Dat heb ik al gedaan, zuster Anna. U wordt verwacht.

...

RENE : *(rolt met zijn ogen en begint te declameren)*

Als je bedenkt hoe je vader je heeft verwekt,
o mens is het met je eigendunk afgelopen
Plato, de fantast heeft je onzin ingeprent
Door je wijs te maken dat je onsterfelijk bent
En je tot een plant met wortels in de hemel om te dopen.
Zo zou je het kunnen stellen en daarmee
De zaken mooier maken dan ze zijn
Maar goed, je wilt horen hoe je werkelijk bent geboren:
Wel, je bent gewrocht
Uit ongeremde geilheid
En wat onsmakelijk vocht.

(Hij maakt een buiging) Pallades, Griekse dichter uit het jaar 400.

ANNA : *(reageert geschokt, maar kijkt dan vals en begint eerbiedig maar ferm)*
1000 jaar voor Christus

...

De Heer is mijn herder, mij ontbreekt niets
Hij doet mij nederliggen in grazige weiden
Hij voert mij aan rustige wateren
Hij verkwikt mijn ziel
Hij leidt mijn in recht sporen
Om zijn Naams wil,
Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis,

Ik vrees geen kwaad
 Want gij zij bij mij
 Uw stok en staf, die vertroosten mij.
 Gij richt voor mij een dis aan
 Voor de ogen van wie mij benauwen
 Gij zalft mij hoofd met olie,
 Mijn beker vloeit over...

(ze wordt onderbroken)

DOLF : Ja, nou je het zegt, wijfie, ik zou best iets lusten, een biertje of zo, met een gevulde koek... *(Hij loopt naar de frisdrankautomaat maar met schoppen en schudden komt daar toch niets uit. Tegen Rafael)* Is ie kapot, ken je effe een techneut roepen om 'm te maken?

(Iedereen begint door elkaar te praten dat ze ook wel iets lusten: een kopje koffie, cola light etc. Ze roepen dat ze recht hebben op service als ze door de schuld van de maatschappij de aansluiting gemist hebben.)

RENE : Of een glaasje wijn? De eerwaarde zuster zei daarnet nog: Mijn beker vloeit over? *(lachend)* Doet u mij dan maar een Chateauf-du-Pape? De hele fles graag!

RAFAEL : *(Hoofdschuddend)* Dat hebben jullie toch helemaal niet meer nodig? Jullie zijn in transfer, zeg maar, een soort transformatorhuisje. Jullie denken wel dat jullie nog een lichaam hebben, maar dat lichaam bestaat alleen nog maar in jullie gedachten. Knijp elkaar maar eens, toe nou maar... Wees nou niet zo eigenwijs...

Scène 5

(Aarzelend knijpen ze elkaar, behalve Rene, die houdt zich afzijdig. Ze praten wat door elkaar heen met zinnen zoals: "Voel je dit niet, en dit?" etc.)

PAULA : Ja, ik voel helemaal geen pijn meer, helemaal niet meer, ik voel me beter dan ik me in jaren gevoeld heb... ik had kanker...

RENE : Dan is de morfine nog niet uitgewerkt zeker. Je zei zelf dat je dat pompje erg ver had opgedraaid.

PAULA : Maar laat me jou dan eens knijpen. Doe nou niet zo flauw, we proberen er allemaal achter te komen wat er aan de hand is....

RENE : (*weert haar af*) We zijn ontvoerd door een commerciële omroep en die Rafa daar, dat is de mol....

PAULA : (*schenkt geen aandacht aan hem*) Ik weet het al, misschien zijn we in het bardo, dat is een soort tussenstadium tussen leven en dood. Dan kun je angstaanjagende geesten zien (*wijst op Beo*) die proberen je geloof aan het wankelen te brengen. Misschien moeten we met zijn allen een mantra zeggen... (*begint*) OHM... Mani Peeme Hum... En we moeten naar het licht zoeken en daar naar blijven kijken, om ons niet te laten afschrikken.

ANNA : (*knikt*) Het lichaam is een noodzakelijke last op weg naar het Paradijs, maar als we nu halverwege zijn, zoals Paula denkt, kunnen we dan niet beter allemaal even gaan bidden, ik heb mijn rozenkrans hier. Het Onzevader, dat kennen jullie toch wel? (*Ze wil net beginnen maar wordt al snel onderbroken*) Onze...

RENE : Het laatste dat ik met herinner is dat ik in de bibliotheek zat en in de NRC een artikel las over het laatste boek van Stephen Hawking: The Grand Design. Het ontstaan van het heelal is een onvermijdelijke consequentie van de natuurkundige wetten. Door de zwaartekracht is het mogelijk dat het universum zichzelf creëert uit het niets. Spontane creatie is de reden dat er iets is in plaats van niets, de reden dat het universum bestaat en waarom wij bestaan.

ANNA : (*denkt even na*) Maar waar komt de zwaartekracht dan vandaan?

PAULA : Is het niet een feit, een wetenschappelijk feit dat de mens 98 procent van zijn erfelijk materiaal deelt met chimpansees? Dus met die 2 procent menselijk DNA proberen wij alles, het hele leven, het universum, te begrijpen en te verklaren? Is het mogelijk dat het dus voor 98 procent apekool is, wat de heren Hawking en Dawking beweren?

ANNA : Wij zijn spirituele wezens die een aardse ervaring doormaken, zegt pater Willigis Jäger, een hedendaagse Duitse Zenmeester en mysticus. En vele andere mystici hebben dat door de eeuwen heen gezegd.

RENE : Precies wat u zegt, eerwaarde zuster: mist ici! Dat is Frans voor het is hier mistig, ik verzin maar wat, ik maak jullie wat wijs, want ik zie geen pest!

BEO : Jullie moeten niet zo ongeduldig zijn, het komt allemaal goed....

RENE : Jaja, ik heb hier een katholieke illustratie uit 1921... dat kan nog wel eens een eeuwigheid gaan duren, die eeuwigheid.

RAFAEL : Ach, wat is tijd? dat is ook maar een idee. Zoiets als dat niet alles tegelijkertijd gebeurt, dat zou toch ook heel verwarrend zijn, voor jullie stervelingen?

PAULA : Meneer Beëlzebub, mag ik Beo zeggen? Bestaat er zoiets als reïncarnatie? Zitten we daarop te wachten hier?

BEO : Nou, reïncarnatie, reïncarnatie... recycling, kringloop... Volgens de eerste wet van de thermodynamica gaat energie nooit verloren, vandaar dat we hier nu zitten in dit, dit, (*maait met zijn armen om zich heen*) en dit gebruiken we als transformatiestation. Maar alleen bij atmosferische storingen als de beamer niet werkt. Je weet wel, "beam me up Scotty?" Zoiets. Het is echt waar hoor, mijn BlackBerry doet het ook al twee dagen niet.

(Job schrikt op bij het woord BlackBerry en begint te smoezen met Dolf dat Dolf zijn schoenen krijgt als hij de BlackBerry van Beo afhandig weet te maken.)

ANNA : Maar er bestaat toch wel een verlossing, een hemel, ons dierbaar vaderland? Ik ben de bruid van Jezus. Ik heb zijn stem gehoord, toen ik pas in het klooster was ingetreden. Zijn stem klonk zo helder en duidelijk en hij zei: "Jij bent hier op je plaats. Wacht op mij, gedragen door mijn oneindige liefde voor jou tot het moment dat wij voor altijd EEN zullen zijn..."

RENE : Oh nee hè, een leven lang hallucineren en dan crashen in de studio van de commerciële omroep... (*lacht*) Dat komt wel overeen met de tweede wet van de thermodynamica, het komt erop neer dat de chaos steeds toeneemt. En

verdomd, dat bewijs is hier nu gevonden! Waar blijft mijn Nobelprijs?"

DOLF : (*Dreigend tegen Rene*) Een beetje respect man, omdat zuster Anna een nonnetje is, hoef je nog niet zo lullig tegen haar te doen. Pas maar op, als ik me kwaad maak sla ik al je implantaten dwars door die valse centenbak van jou heen!

(*Zuster Anna trekt Dolf een eindje weg van Rene en spreekt hem sussend toe. Iedereen denkt na. Zuster Anna gaat weer in gebed, Rene voelt in zijn zakken, daar zit ook niks in...*)

PAULA : Meneer Rafa, als ik zo vrij mag zijn, tennist u ook?

RAFAEL : Helaas niet, maar ik kan wel vliegen. (*wappert even met zijn vleugels*)

PAULA : Grapje! Maar meneer Rafa, ik had altijd gedacht dat we naakt zouden zijn in het hiernamaals, dat zie je toch altijd op schilderijen? Dus dat we gekleed zijn is dan toch een teken dat we hier toch niet in het hiernamaals zijn?

RAFAEL : Oh nee, alsjeblieft niet naakt, al die oude mannen met hun hangbuiken en oude dametjes met hun hang... nou ja... en al die verongelukte mensen met allerlei grof gesorteerde lichaamsdelen... Nee, daar zouden wij van de transfer niet tegen kunnen. En bovendien, het is één van de werken van barmhartigheid, de naakten kleden. De werken van barmhartigheid, dat is een onderdeel van onze core-business.

RENE : Er gaan per dag, alleen in Nederland al, 500 à 600 mensen dood, waar zijn die dan allemaal terwijl wij maar met zijn vijven zogenaamd dood zijn?

RAFAEL : Tja, met eigenzinnige mensen kan het weleens, die kunnen weleens, nou ja, op een soort dwaalspoor geraken tijdens hun transformatieperiode. Jullie hebben toch een hele tijd door lange gangen gelopen?

(*Iedereen kijkt elkaar aan en praten wat door elkaar*)

JOB : Ja, dat duurde eindeloos, dat zoeken naar de business lounge. Die heb ik nog steeds niet gevonden geloof ik. Er waren wel bordjes herinner ik me nu. Een soort bioscoopzalen met nummers... voor Paul de leeuw, weekendmiljonairs met Van den Brink, één tegen honderd... vrouw de boer op

of omgekeerd... Maar daar ga ik mijn tijd niet mee verdoen.

DOLF : Dat is wel een sof, als je dakloos bent, dan zie je heel weinig televisie.

RAFAEL : Ja, omdat jullie zo eigenwijs zijn en niet van entertainment houden, zitten jullie nu hier te, te, nou ja... te? Jullie wachten op, zeg maar, een totale make-over. Een zo'n allesomvattende make-over dat Tyra Banks er nog een puntje aan kan zuigen. O zo! BEO! BEO! Je bent host, gastheer weet je wel, doe eens iets leuks met de gasten. Beo is geweldig goed in het multitasken, hij is hoofd van de beveiliging maar ook hoofd van de entertainment en gastheer.

RENE : Multitasken, dat is modieuze onzin! Ben je ooit weleens misselijk en tegelijkertijd aan de diarree geweest? En lukte het toen om met beide uiteinden tegelijk in dezelfde pot te mikken?

BEO : *(stopt zijn BlackBerry in zijn zak en springt overeind)* Ja, laten we Sints gaan doen, dat zal zuster Anna leuk vinden. *(Hij gaat naar de balie, neemt een kaartje van Rafael, leest het en gaat voor het groepje staan: Hij maakt een gebaar van "helemaal". Hij draaft over het toneel, doet of ie te paard zit, maakt dreigende gebaren, wurgt de een of ander, valt plotseling om, gaat op zijn knieën zitten, heft de ogen ten hemel, vouwt zijn handen en maakt een zegenend gebaar.)*

(Dolf en René gaan er demonstratief met hun rug naartoe zitten.)

ANNA : De apostel Paulus, op weg naar Damascus! Hij kreeg een visioen dat ie in plaats van Christenvervolger de leer van Christus moest gaan prediken!

BEO : Helemaal goed, nu ben jij.

ANNA : *(Gaat naar de desk, leest het kaartje en gaat voor het groepje staan)* Op Sinterklaasavond deden we altijd Hints in het klooster. We kregen natuurlijk geen cadeautjes want we hadden de gelofte van armoede afgelegd, maar we waren wel dol op spelletjes. Hmm... *(Ze beeldt de wonderbaarlijke broodvermenigvuldiging uit)*

(De stervelingen kunnen het niet raden en doen ook niet allemaal mee. Ze wendt zich naar de zaal en is tevreden als die het wel raden. Mocht het publiek

enthousiast reageren, dan doet ze er nog eentje.)

RENE : Ik ben niet in de wereld gekomen om me voor aap te laten staan bij de commerciële omroepen. Rafael, houd op met die onzin. We hebben het door. Zalig zijn de armen van geest (*wijst op zuster Anna*) maar nu is het mooi geweest. We staken.

ANNA : De armen van geest, dat slaat niet op verstandelijk gehandicapten maar op de mensen die wel ín de wereld zijn, maar niet ván de wereld. Dat slaat op mensen die hun geest leegmaken en vrijmaken voor het eeuwige, voor het goddelijke. U hebt misschien wel veel gelezen, maar er weinig van begrepen!

RENE : Laaghangende bewolking...

...

RAFAEL : Geduld is een schone zaak. Zij die geloven haasten zich niet...

...

PAULA : Meneer Rafa, gaan we onze familieleden ook weer terug zien, mijn moeder...

RAFAEL : (*Onderbreekt haar*) Oh nee, het kan wel, maar dat zou ik u niet aanraden. Al die familievetes die nooit worden beslecht, daar zouden mensen een eeuwigheid mee door kunnen gaan. In het hiernamaals hebben we geen rijdende rechter. Die man zou horentorendol worden! Je hebt ook geen verjaardagsvisites meer en je hoeft niet eens Jehova's Getuige te worden! Geen verjaardagen, geen Sinterklaas en geen Kerstmis, - daarom hebben ze ook zoveel tijd over om langs de deuren te gaan - En wat doen we met moeder met de Kerst en de grote vakantie? Het zal allemaal anders zijn, heel anders. (*vouwt vroom de handen*) "Wat geen oor heeft gehoord en geen oog heeft gezien en wat in geen mensenhart is opgekomen..." Jullie diepste verlangens zullen vervuld worden, sursum corda!

ANNA : Habemus ad dominum! (*Ze buigt het hoofd en kust het kruis van haar rozenkrans*)

RENE : (*geïrriteerd*) Ja hoor, zo kan ie wel weer. Ik dacht op zijn minst, (*beetje lachend*) dat je hele leven aan je voorbij zou trekken en dat je dan zou beseffen wat je goed en kwaad gedaan had. Nu willen ze zeker van John de Mol of SBS dat we gaan biechten. Dat is lachen... mooi niet. Ik heb geleefd en het is door